

Stiltij humus

10 mei 2014, door Ad van Dun,
gepubliceerd op [Stiltij-weblog](#).

Stiltij heeft zich ontwikkeld tot een open, vrije wijsheidsplek waar ieder zijn of haar eigen onderzoek kan doen. En dat is prima - als ingangsfunctie, als vruchtbare hulp. Zo kan deze plek werken als een bewust gecreëerde, bruikbare toegangspoort tot het hart. Dit laatste is waar het om gaat: verwerkelijking, werkelijkheid belichamen.

Centraal hierin staat de grote kwestie van leven en dood: wáár we ook gaan, dagelijks omgeeft ons die werkelijkheid. Alle andere kwesties zijn kleiner. Echte spiritualiteit gaat over niets anders: de vrijheid ontdekken om leven en dood te transcenderen, de onvoorwaardelijke kracht om je niet te laten bepalen door wat je verworven hebt (leven) of door wat verloren gaat (sterven). Zo vond Boeddha bevrijding.

Dit is de rol van een wis of wijsheidsplek: mensen helpen tot inzicht te komen en op basis daarvan gezaghebbend te opereren in de wereld, als een krachtveld, een bodhisattva. Maar mensen zullen zich enkel uit eigen beweging kunnen manifesteren als krachtveld. Er bestaat geen gietvorm voor inzicht, liefde, vrijheid, rust. Hartskwaliteit stroomt van binnenuit, als een bron spontaan en permanent, maar ieder boort die bron aan op zijn of haar manier. Daarbij helpt het uiteraard als je oprecht verlangt naar direct en wakker leven, naar een duurzaam beleven van je totale potentieel en aanwezigheid.

Zet om te beginnen het respect voor je eigen verbinding met de weg - beoefening dus - centraal in je leven. Dat is de basis: interesse in vertrouwd raken met wijsheid, zicht op de bedoeling ervan, een levendig besef van achtergronden en context. Kortom, thuisraken in deze "materie" die jijzelf bent, in de aard van je innerlijkheid. Daarna komt vanzelf het onvoorwaardelijk leren staan ervoor en belichamen ervan. Je gaat je steeds fijner scholen en steeds directer uitdrukken. Dit legt je ware kracht bloot, je volle zelf, boeddhaschap.

Waar Stiltij een informele insteek kiest, gebeurt dit precies om dit inhoudelijk onderzoek te faciliteren: aansluiten bij je eigen motief en ontwikkelen van je eigen methodes. Alle oude leraren gingen zo te werk: onconventioneel, maar ook ten diepste toegewijd. Denk aan mensen als Bodhidharma, Huangpo, of Hakuin – en Suzuki-roshi. Zij volgden onvoorwaardelijk de waarheid in hun hart, zonder zich te bekommeren om bestaande conventies of verwachtingen. Zij bezaten een groot vertrouwen in het onderricht en een grote toewijding aan het oefenen. Die twee pijlers hebben ervoor gezorgd dat hun wijsheid zó krachtig uitdrukking vond dat de vruchten ook nu nog beschikbaar zijn.

Het startpunt van alle groei is verbijstering over je eigen existentie. Dat wekt urgentie. Je beseft dat de oefenweg een dubbele noodzaak dient. Ten eerste, de noodzaak om je kostbaar bestaan diepgaand te waarderen en niet te laten verwateren tot gewoonte en beeldvorming. En ten tweede, de noodzaak om er onverzettelijk werk van te blijven maken en je leven niet hoogmoedig of gedesillusioneerd op zijn beloop te laten.

Authentieke visie en praktijk vestigen ons in de dharmagrond.
Beschik je over die eigenschappen, dan komt jouw vervulling vanzelf tot bloei.